

Art

De monjos i alpinistes

La boira dona nous significats a les agulles de Montserrat.

L'Espai Zero de la Fundació Suñol acull una de les "topografies de la mirada" de Lluís Hortalà. L'**Antoni Ribas** es corda les botes.

Un mirall de la natura. Una metàfora dels exercicis espirituals. Un homenatge als amics escaladors. Una anàlisi de la nostra mirada i com la cultura la carrega de significats. Sis dibuixos de gran format de les agulles de Montserrat. Dos animacions que les fan bellugar com si fossin un ball de capgrossos. Dos bancs escultura per contemplar el conjunt, que, a més, sembla recrear els frescos i el retaule d'un petit temple. Amb tot, l'*Exercitatori* de Lluís Hortalà (Olot, 1951) és una

Hortalà ha inclòs dins les obres la seva experiència com a escalador

obra tan clara com un misteri que tenim al davant, esperant-nos perquè ens hi endinsem. No hem d'oblidar que, a més del paisatge, la percepció és l'altre puntal de l'obra d'Hortalà. En lloc d'una reflexió estilitzada sobre la identitat catalana i els seus símbols –hi sona una sardana–, Hortalà ens proposa emprendre un viatge intens, enjogassat, ple de sorpreses i

concentrat a la superfície dels seus dibuixos. I tot això, sense sortir de l'Espai Zero de la Fundació Suñol. Un recorregut de final obert, l'objectiu del qual és anar superant les diferents proves contingudes dins l'obra.

Primera estació

En aquesta ocasió, per reproduir algunes de les agulles més emblemàtiques de Montserrat, Hortalà ha reproduït els seus diaris d'escalador. Aquest recurs posa els seus dibuixos amb l'*Exercitatori* de l'abat de Montserrat Jiménez de Cisneros, publicat al segle XVI. En aquest text, el "primer manual d'oració metòdica editat i publicat en llengua vulgar" la via del coneixement espiritual és descrita com l'ascensió a una muntanya. Hortalà les coneix molt bé. Dibuixar-les ha suposat, a la vegada, tornar a reviure aquelles sortides i crear la seva visió personal del símbol que representa Montserrat.

Segona estació

De la postal a les narracions ocultes de la muntanya. Per a Hortalà la mateixa representació de Montserrat també apareix com un acte per distanciar-se'n, per obrir l'objectiu de la seva mirada sobre aquesta "muntanya-símbol". El 2009 ja la va treballar a partir de les imatges de postals antigues. Ara ho ha fet dibuixant-les amb carbó. L'hiperrealisme dels dibuixos es revela enganyós quans ens hi acostem. Vistos de prop, l'empremta

del seu treball surt a la llum. A mesura que es van apreciand els detalls de les obres, més oberta i més complexa se'ns apareix la lectura que Hortalà hi projecta.

Tercera estació

Muntanyes com persones. Les "fal·làcies patètiques", és a dir, la interpretació de les formes naturals segons l'aparença humana, que l'escriptor, sociòleg i crític d'art John Ruskin va criticar al segle XIX, és una altra de les teories de les quals es nodreix la recerca d'Hortalà, que posa en joc la sensualitat que tradicionalment hem projectat damunt la natura en els vídeos *Montserrat* i *Temptacions*. En aquestes dues animacions, realitzades amb la tècnica de l'*stop-motion* amb nous dibuixos de Montserrat, les diferents agulles es mouen, apareixen i desapareixen. L'artista hi posa en joc, també, el vessant més folklòric i sensual que hi hem projectat a partir, com ens recorda el mateix Hortalà, de les temptacions de Fra Gari.

Quarta estació

De Montserrat a Riglos. El CDAN, el Centro de Arte y Naturaleza d'Osca serà el proper espai que acollirà el moment fecund que Hortalà afirmar estar vivint amb aquestes obres. Per aquest centre, l'artista vol combinar els dibuixos de Montserrat amb els de Riglos, tan emblemàtics per als aragonesos com Montserrat ho és per als catalans. Serà una nova passa endavant dins una línia en la que l'artista vol seguir treballant en els propers anys.

Lluís Hortalà: Exercitatori'. Fundació Suñol Fins al 30 d'abril.

